

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Art. 182

Pentru situația în care contribuabilii întârzie plățile către autoritățile fiscale, aceștia au de achitat dobânzi (0,02% pe zi) și penalități de întârziere (0,01% pe zi) sau penalități de nedeclarare (0,08% pe zi).

Pentru situația în care contribuabilii au de recuperat sume de la autoritățile fiscale, aceștia sunt îndreptățiti doar la dobânzi (0,02% pe zi).

Pentru echitate, propunem ca autoritățile fiscale să fie obligate și la plata penalităților de întârziere (0,01%).

De asemenea, pentru situațiile în care organul fiscal tergiversează rambursarea acestor dobânzi și penalități, contribuabilul va fi îndreptățit și la penalitățile mai mari de nedeclarare (0,08%), doar pentru perioada ulterioară cererii de rambursare.

2. Art. 281

Procedura contestației fiscale este menită să funcționeze ca un filtru pentru acțiunile în justiție împotriva actelor inspecției fiscale, respectiv să remedieze deficiențele actelor emise de inspectorii fiscale.

În practică, activitatea de soluționare a contestațiilor fiscale este deseori o formalitate, fiind relativ rare situațiile în care o decizie de impunere sau un raport de inspecție fiscală este anulat în procedura prevăzută de art. 268 și următoarele din Codul de procedură fiscală.

Spre exemplu, în anii 2019 și 2020, conform raportului de activitate al ANAF, au fost admise 2,3% respectiv 3,8% dintre contestațiile formulate (ca număr de contestații).

Prin comparație, în anul 2019 au fost admise acțiuni în justiție ale contribuabililor în proporție de 21% ca sumă, respectiv 39% ca număr de dosare.

Dealtfel, pe toată perioada 2016-2020, procentul dosarelor câștigate în instanță de contribuabili este considerabil, respectiv cel puțin 39%.

Durata acestor procese este considerabilă, deoarece ele implică, deseori, expertiză judiciară contabilă, rezultând o medie de peste 3 ani de zile pentru litigiile cu valoare de până la 1.000.000 Ron, respectiv peste 5 ani pentru cele de valoare mai mare (competența de soluționare a recursului este la ICCJ, iar acolo primul termen se stabilește la peste 2 ani de la înregistrarea recursului).

Pe parcursul procesului, contribuabili au 2 opțiuni: fie plătesc suma cerută de inspectori, fie obțin în instanță suspendarea (conform art. 14 și 15 din Legea 554/2004). În lipsa suspendării, și dacă obțin anularea deciziei de impunere, contribuabilii pot fi despăgubiți cu dobânda prevăzută la art. 182 alin. (2) din Codul de Procedură fiscală, care în prezent este de 0,02% pe zi, respectiv 7,3% pe an.

Mai mult, pe întreaga durată a procesului planează asupra contribuabilului o incertitudine asupra finanțării activităților viitoare. Nu de puține ori, sumele din aceste decizii de impunere pot face diferență între supraviețuirea sau falimentul acestor agenți economici.

În practică au fost întâlnite situații în care inspectorii fiscali refuză orice argumente ale contribuabililor, precum și verificări în profunzime a situației relevante fiscal.

Din perspectiva **dreptului comparat**, precizăm că în toate jurisdicțiile analizate există răspunderea funcționarului public pentru încălcarea legii. Dintre acestea, exemplificăm următoarele:

În Franța, orice decizie ilegală a organelor fiscale (în spate Directia Generală a Finanțelor Publice DGFIP) în materie de inspecție și colectare taxe constituie culpă, indiferent de dificultățile de evaluare a unei situații fiscale. Totodată, dreptul francez instituie un quantum diferențiat al răspunderii în funcție de gradul de culpă.

În Finlanda cererea privind răspunderea funcționarului public poate fi depusă inclusiv de persoana vătămată, și funcționarul public poate răspunde integral dacă se dovedește intenția, respectiv poate fi scutit de răspundere dacă neglijența este una ușoară.

În Spania sunt acordate penalități pentru cheltuielile de judecată.

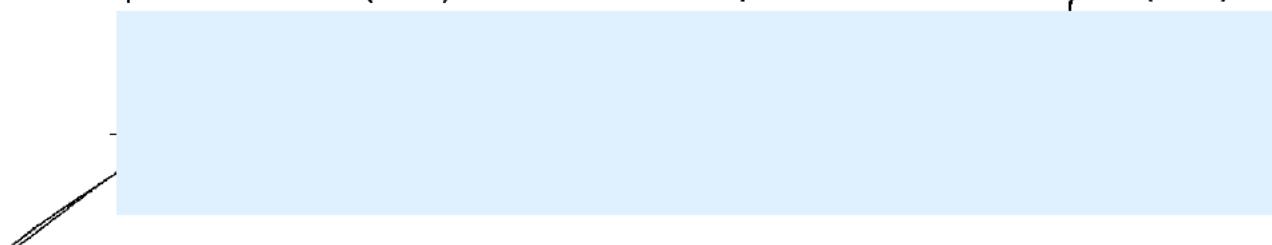
Pentru aceste motive, considerăm că este necesară și oportună responsabilizarea inspectorilor fiscale și a persoanelor care soluționează contestațiile fiscale. Propunerea este ca răspunderea să fie limitată la cheltuielile de judecată pentru situația de neglijență gravă, respectiv la cheltuielile de judecată plus dobânzile prevăzute de art. 182 alin. (2) pentru cazul de culpă gravă. Referitor la această variantă agravată de răspundere, culpa gravă urmează a fi definită ca acea situație în care argumentele reținute de instanța de judecată erau deja cunoscute funcționarilor publici din actele întocmite de contribuabil în cauza respectivă.

Limitarea răspunderii nu se va aplica pentru situația în care contribuabilul solicită despăgubiri în instanță potrivit art. 16 din Legea 554/2004.

Inițiatori

Deputat Victor ILIE (USR)

Deputat Alfred-Robert Simionis (PSD)

Lista susținătorilor Propunerii Legislative pentru modificarea Codului de Procedură Fiscală

**Lista susținătorilor Propunerii Legislative pentru modificarea
Codului de Procedură Fiscală**

Nr. crt.	Nume și prenume	Partid	Semnătură
	EUGEN TERENTE	USR	
	MURARIU OANA	USR	
	ȘTEFAN LUCIAN Ioanț	USR	
	Vodăsău Beniamin	USR	
	Giommal Chiriliana	USR	
	BĂLTĂREȚIU NICOLEL	USR	
	CĂPBERA OANA	Neafiliat	
	BLAGA DANIEL	USR	

**Lista susținătorilor Propunerii Legislative pentru modificarea
Codului de Procedură Fiscală**

Nr. crt.	Nume și prenume	Partid	Semnătură
1	TRIFAN Radu	USR	
2.	Vlco Costez	USR	
3.	CRISTI BEREA	USR	
4	REMUS NEGRI	USR	
5	Olcescu Ion-Nicolae	USR	
6	BORDEI CÂMĂIAN	UD	
7	Bob Virgil Maniu	USR	